

RESPOSTA

QUE HA FET LA REDACCIÓ DE LA SENYERA Á LA CIRCULAR
DE LA DIPUTACIÓ PROVINCIAL DE GIRONA PREGUN-
TANTLI SON PARER SOBRE L' PROJECTE DE
CONVENI AB EL GOVERN RESPECTE Á
LA PERCEPCIÓ DELS IMPOSTOS.

EXCM. SR:

Aquesta Redacció agraeix de tot cor la deferència de que ha sigut objecte per part de la Corporació que tant dignament presideix, y encara que reconeix la falta de mèrits positius pera concorre á una informació de tanta trascendència com la proposada en la atenta comunicació de fetxa 10 del corrent, no ha dubitat un moment en donar á conéixer son humil parer, en la seguretat de que essent la expressió sencera de son modo de pensar, sino altra mèrits tindrà 'l de la franquesa.

LA SENYERA encara que periódich local, ha tingut sempre per norma no sols el bé de la població y de la comarca, sinó 'l de tota Catalunya y d'Espanya en general; y convensuda la Redacció de que 'l remey als més actuals no s'ha d'esperar del Centre, sino de las extremitats, de la activitat lliurement manifestada pe 'ls diversos elements que componen la nació, felicita calurosament á la Excma. Diputació de sa digna presidència per sa iniciativa manifestada en el projecte de solicitar dels Poderes públichs la celebració de un concert econòmic pera encarregarse de la investigació, repartiment y cobrança de las contribucions directas é indirectas.

LA SENYERA ha exposat ja sas opinións en aquesta materia, en alguns articles motivats per las respuestas que l' Ateneu Barcelonés y otras corporacions feren á la Excma. Diputació de Barcelona, quan feu la mateixa proposició.

En ells exposárem la conveniència de que devant del poder central no aparesqués Catalunya dividida, sino que á ser possible se procurés fer els concerts per una entitat que representés á tota la regió.

Comprendem bé que per falta d'aquesta entitat, siga cada una de las Diputacions catalanas las que prenguin la iniciativa; mes no hi ha dubte que es altament convenient la unió dels seus esforços, pera 'l mejor èxit. Per això aplaudim que eixa Corporació comuniqui son acort á las altres tres Diputacions y estém en la convicció de que comprenderán la necessitat de juntar els esforços de totes.

Y una vegada estant d'acord, res més llògich que elegir una comissió mixta, la que s'encarregués en nom de tota Catalunya de concertarse ab l'Estat.

Aixís la unitat de Catalunya sancionada per la Historia y no desfeta en la época actual á pesar dels quatre trossos qu' en feu el Poder central, se manifestaría de una manera clara y palpable en la esfera administrativa, com se manifesta en la jurídica, y en tots els aspectes en que la ma del home no ha pogut esborrar la obra de la naturalesa.

Es necessari tenir en compte que la malià d'Espanya, dependeix principalment, del criteri seguit per l'absolutisme, y no cambiat pe 'l sistema parlamentari, de volguer en la governació del Estat preseindir de la Historia y de la Constitució interna de la societat. Cal tenir en compte que la rahó humana per poderosa que siga no pot contrariar las lleys naturals. Tots els invents de que s'enorgulleix el segle XIX son deguts al coneixement cada dia més extens que d'aquestas lleys te la rahó; en cap manera ha pogut crearne de novas. Pero en la esfera moral s'ha creut que la voluntat en sas deliberacions era complerta-

ment lliure sense subjecció á altres lleys que las del deber, quin concepte era purament metafísich, y deslligat casi per complert de la naturalesa. No s' ha tingut en compte que si l' home pot determinar-se á obrar en un sentit ó en un altre, sa existencia es anormal quan contraria las lleys naturals. Cada individuo deu obrar segons las exigencias racionals de sa propia naturalesa; si las contraria, ve la enfermetat. Y pera restablirsc es necessari en la elecció y aplicació dels remeys tenir en compte la constitució de la persona.

Lo que 's diu del individuo es aplicable á la societat. Tenen totas las personas socials una constitució especial producte de la naturalesa y de la historia; y quan els que dirigeixen la vida del ser colectiu desconeixen questa constitució interna, y volen enmotillar aquella dins d' una altra fabricada en sos cervells, no triga en manifestarse la anormalitat, la enfermetat.

Quan ve una época en que com ara á Espanya, tothom compren la necessitat d' acudir á radicais remeys, no s' ha de fer com els curanderos, que receptan las mateixas medicinas á una persona anémica, que á una de temperament sanguínea; sino que s' ha de estudiar á fondo l' temperament y la constitució de la societat, y recomanar un régimeu que emprimeixi á la seva vida la direcció necessaria pera no destruir la obra de la naturalesa.

Deixem donchs de inspirar-nos en aquel jacobinisme passat de moda, que pretenia llegislar y gobernar sense tenir en compte l' estat especial del pays, fruyt del que, va ser la divisió administrativa de Espanya en quaranta nou provincias: reconstituím las antigüas unitats històriques establint dintre d' elles las varietats que lliurement se manifestin. Mes al fer aixó anem per graus, no deixem de tenir en compte que 'ls interessos creats son dignes de respecte; que la divisió artificial ha influhit en la naturalesa.

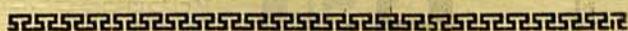
Per aixó creyem que l' medi meller es aprofitar la corrent autonomista que en la esfera administrativa se manifesta, procurant que las cuatro diputacions catalanas se posin d' acord pera que l' concert econòmic se fassi, entre una delegació de las mateixas representant á Catalunya entera per una part y l' poder central per l' altre.

Donat aquest primer pas en favor de la unitat de Catalunya, no duptém que afirmada aquesta oficialment en la esfera administrativa ab el temps vindria l' necessari complement en las demés esferas, y s' afirmaria cada dia més

reconeixent las varietats que la naturalesa ha posat dintre d' ella.

Aquest es nostre parer: així pensa la Redacció de LA SENYERA, y exposantlo llealment creyem cumplir nostre deber envers el públich, y 'l que en nostre concepte teníam de respondre ab tota sinceritat á la consulta feta per nostre Corporació provincial: creyem que aquesta es la meller manera d' agrahir la deferència de que havem sigut obgecte.

Palamós 18 de Novembre de 1898.

DE TEATRE

El dissapte passat en el teatre Cervantes abans de que las ideas esbargidas en la obra qu' es representava, «El bajo y el principal», se manifestessin de una manera clara y terminant, dit en altres termes, abans de comensar el segón acte, á la atenció necessaria pera ferme cárrec de la obra, venian á disputarli d' en tant en tant un lloc en ma pensa, certas consideracions sobre l' estat actual del gust de nostre públich per las representacions escénicas.

Tením una companyia escelent, superior á la categoria del nostre teatre, com varen reconéixer els que assistiren á la funció inaugural; posa en escena una obra nova pera nosaltres, arreglo que de un drama alemany ha fet un dels pochs escriptors que á Madrid se preocupan d' estudiar el moviment literari y artístich dels països civilisats; obra que ha tingut un èxit extraordinari en tots els teatres ahont s' ha representat, y á pesar de tot aixó, l' públich no hi acudeix. ¿Quare causa? ¿No deyam tots que Palamós ab tot y no tenir la importancia d' altres vilas, podia disfrutar del plaher de saborejar las mellors obras del repertori modern, desempenyadas per companyías acceptables, porque estava tan extés el gust per aquests espectacles que tothom acudia al teatre? ¿Ahont es, donchs, aquest gust? ¿Ahont es aquesta afició?

Molt se pot dir sobre aixó; mes no se m' acudí á la nit á que faig referencia, perque la forsa ideològica y dramàtica del drama que 's representava, absorbé per complert ma atenció, expulsant de ma pensa totes las consideracions d' altra mena que pretenian tenirhi plassa.

Y fidel cronista de las impresions rebudas aquella nit, deixo pera una altra ocasió 'l par-

lar del especialíssim públich de nostra vila, y vaig à dir quelcom de «El bajo y el principal».

No coneix la obra d' en Sunderman que, segons tinc entès, traduïda literalment se titularia l'honor: pero, no sé perquè, m' sembla que 'l senyor Villegas en son arreglo no s' ha ajustat bé à la idea original. Aquesta suposició l' he deduïda del poch desenrotill que en la obra castellana té la idea del honor que avui ténen sols algúns homes superiors (el compte de Salvamar) elevats al demunt d'aquells que per respecte al que dirán segueixen la rutina, 'ls homes qu' avuy tenen prou forces pera nadar contra la corrent, y arrivarán à fer variar el curs d'aquesta.

Tal com ha presentat la obra 'l senyor Villegas, ha tingut acert en la elecció del titol: es més bé la lluya de baix pera apropiar-se las ideas que 'ls de dalt creuen patrimoni de la classe, que no la lluya del home eminent contra la rutina. Y titolantse en alemany «L'honor», m' imagino que la lluya de classes deu aparéixer en segón terme, com à consecuència necessària de les diferents manifestacions que té la idea del honor segons el temps y 'l lloc. Son hipòtesis que se m' acudeixen sense volquer: algú pot ser me treurà de dubtes.

Pero siga lo que vulga, s' ha de reconéixer que «El bajo y el principal» es una bona obra. Personatges principals y personatges secundaris, semblan arrencats de la realitat: si 's veuhens à cada moment!, si tot sovint se sent enraionar de la manera qu' ells enraionan! Aquell ricatxo que confessa que si va tractar ab franquesa al seu dependent estant à Londres, fou perque ell no sabia ingle i 'l dependent sí, y després, quan no 'l necessita, 'l torna à tractar ab orgull, es un tipo dels que desgraciadament encara n' hi ha exemplars. Aquell vago, que s' enfada perque 'l hi han dit gandul!, que viu à costas de la dona, y voldria qu' aquesta tingüés condicions pera poguer entrar en alguna companyia teatral, y creu xiflats als que ténen dignitat, es un tipo que també desgraciadament abunda. Y això fa difícil la regeneració de les classes desacomodades. Ben clara es la ensenyansa que 's desprén del drama: 'l fill del poble que es digne, que té per virtut al treball, que obra segons els dictats de la conciencia, en una paraula: que té intel·ligència y sobre tot moralitat, podrà ser despreciat pe 'ls tipus rutinaris com son principal y la dona y fill del mateix; pero reb la estimació dels homes eminentes com son amich el comte de Salvamar, y 'l amor de una dona ab la

voluntat necessària pera no obrar contra 'ls dictats de la conciencia quan estant en perfecte armonia ab els sentiments del cor. Veritat es que d' homes eminentes y donas de cor no s' en troben gayres; y es difícil per lo tant, trobar la justa recompensa; pero això mateix, essent causa de que per falta d'estímuls à obrar bé, 'l nivell moral estigui tan baix, produueix com efecte 'l retardar l'imperi de la justícia, tal com ja avuy 'ls esperits superiors la entenen.

Quins rasgos més bonichs té 'l comte de Salvamar; de quina manera més clara fa veure lo equivocada qu' es la idea del honor: pero es llàstima que no desenrotilli meller quin ha de ser el verdader concepte. Ja ho inicia: ja li diu à son amich que no es ab sanch com se rentan las tacas; que son deber no es el de desafiar-se, sino 'l de regenerar à sa germana. Ab això ja 's veu allá ahont va; més s' ha de fer un esfors de intel·ligència. Segons el concepte regnant, el matrimoni ab Carlos, es l'únic remey que tindrà Aurea; però això no deixa de ser un convencionalisme, al que sols indirectament ataca l'autor del drama. Pera donarnos la verdadera idea del honor, era precís fer bona punteria, descorre 'l vel que les convencions socials han posat sobre de ella y que impideixen qu' apareixi clara y lluminosa.

Pero no passa així: el vell porter (que per cert interpretà molt y molt bé 'l senyor Miquel) que té dignitat, y 's creu home d'honor, segons el concepte regnant desde la Revolució francesa, creu que ab la afrenta que li ha fet l' amo de la casa entregant-li diners, no hi ha més remey que ofegar entre sas mans al seductor, y 's plany de no ser més jove pera poguer venjarse. Son fill ab las mateixas ideas, se disposta à desafiar à Carlos: y solzament el deté, la veu de la rahó: mes no convençut (ténen molta forsa 'ls prejudicis socials), sino dominat per son amich el comte. Aquest per això, sols aixeca un xich el vel que 'ns amaga la verdadera idea del honor: el públich no la veu ben clara.

Però no importa: l' efecte dramàtic se presenta potent, y entusiasma als espectadors el rasgo de la filla, al rebelarse contra la autoritat dels pares, y seguint els impulsos del cor, entregarse à son estimat, à qui, essent fill del porter, veu més noble, que no à sa propia família.

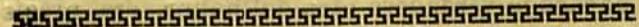
Bon final: d'aquells que deixan satisfet al públich que s' en va à dormir ab molt bona impressió: final que justifica lo qu' he dit abans que lo que dona caràcter à la obra es la lluya

dels de baix per a apropiar-se de les idees y sentiments dels de dalt; però sense amagar l' altra lluya, la dels personatges que nedan contra la corrent.

Ab aquestas ideas m' en anava cap á casa, y ab elles me vaig adormir, pensant al mateix temps ab el bon desempenyo que tingué la obra en son conjunt, y principalment ab la naturalitat y aquella difícil facilitat de que feu gala 'l senyor Parreno al interpretar el comte de Salvamar. ¡Quin aplau-s'o's mereixan ell y la senyora Llorente en aquella escena sense paraules del segón acte! Pero 'l públich no vā picar de mans ¡qué hi hem de fer! També n' hi havia alguns que reyan en las escenes del tercer acte, quan el porter no sab encara la deshonra de sa filla. Y aixó que 'l senyor Miquel ho feu com ell sab feí-ho; admirablement.

Y ab aquestas ideas me van tornar á venir algunas consideracions, sobre 'l públich que va al teatre: sobre 'l que no hi va, perque no hi va &c. pero val més deixar-ho corre.

DOCTOR H.

INTIMA

Com nau que al solcar las onas
talla ab sa quilla las ayguas
que al deixar sa popa enrera
tornan de septe á juntarse;
com crehua en la nit serena
l' ample espay la estrella erràtica
y en sa ràpida carrerá
brilla un instant y s' apaga;
com l' au que 'l llach atravessa
y en son cristall se retrata,
y en la oposada ribera
queda sa imatge esborrada;
com lo viatger que crusa
lo desert, y sas petxadas
estampa sobre la sorra
qu' après lo simoun aplana;
com la fulla que captiva
la corrent del riu arrustra;
com l' ona que s' arrossegaa
fins á aixafirse en la platja;
com lo celatge que corra
projectant sa sombra vaga;
com los sòns que al lluny se perden
de vibradora campana;
com visió que la ment forja;
com dart que fendeix los ayres.....
així en ton cor l' amor meu
ha passat sens deixar rastre.

JOAN BTA. CAMÓS

NOVAS LOCALS

La Diputació provincial de Gerona 'ns ha remés la comunicació que copiérem, y que no poguèrem insertar en el número anterior per falta de temps.

«Aquesta Diputació provincial, en sessió del dia 5 del actual, á proposta de la Comissió d' Hisenda, feu seva la moció d' aquesta Presidencia y prengué per unanimitat los següents acorts:

1r. Que la Diputació provincial accepta, en principi, 'l projecte de solicitar 'dels Poderes públichs la celebració d' un concert-econòmic per encarregarse la mateixa de la investigació, repartiment y cobrança de las contribucions directas é indirectas, exceptuant tan sols aquellas que per son caràcter y naturalesa deuenir correspondre al Poder Central; sens perjudici, empero, de lo que pugui més tard resoldres ja respecte de la cantitat que deui encarregarse de ditas operacions, ja ab relació al major ó menor alcàns de las mateixas, en vista del resultat que dongui la informació á que 's contráu l' incís ó apartat següent.

2n. Que, inseguint lo procediment adoptat per la Diputació de Barcelona, s' obri una informació per 15 días entre 'ls Ajuntaments y corporacions científicas y econòmicas d' aquesta província sobre l' insinuat projecte; interessant, á la vegada y al propi objecte, 'l concurs de la prempsa.

3r. Que 's comuniqui aquest acort á las tres restants Diputacions catalanas pera son coneixement, y per si crehuen necessari ó convenient lo concurs unit de totes pera 'l meller y més acertat èxit del aludit projecte.

En sa consecuència, me dirigeixo á vosté com digne Director pregantli que en lo terme de quinze días, á contar d' aquesta feixa, se serveixi manifestar á n' aquesta Corporació provincial lo parer d' aqueixa Redacció respecte al pensament indicat, formulant las observacions que cregui oportunas al meller acert de tan trascendental proposició.

No dubtant que no deixarà de prestar l'

apoyo que s' interessa, me reitero de vosté
afectíssim S. S. q. b. s. m.—*Marián Bassols.*

Gerona 10 Novembre de 1898.»

Agrahím la atenció que ha tingut envers nosaltres la Corporació provincial, y hem procurat correspondrehi, exposant nostra lleal opinió, que veurán els llegidors en el lloc corresponent.

Comprendent la nostra insignificacia, no tenim la pretensió de creure 'l nostre parer el més autorisat. Mes sent com es la expressió de nostre modo de pensar, l' exposém llealment.

Després d' alguns anys d' estar tancada pera diversions públicas la antiga *Sala Nova*, 'l diumenge passat tornà á obrirse pera celebrarse balls de tarda, corrent la execució del programa á càrrec de la orquesta que dererament s' ha format.

Ab las darreras plujas, s' ha notat una vègada més el mat estat en que 's troben molts carrers: en alguns s' hi afegeix un mal olor que no sabém d' ahont prové.

També havém notat que de nit s' apagan molt aviat alguns fanals, sent causa de que 'ls circulan pe 'l carré 's mullin de peus y s' enfanguin.

Resultat de la funció benèfica celebrada en la nit 7 del corrent:

Dama, trajes y manuntenció, ptas. 103.—Actor, pel seu treball, id. 15.—Perrucas, id. 10·50.—Música, ensaigs y llum, id. 43.—Teatro, id. 32.—Tramojistas, id. 10.—Taquiller, id. 4.—Repartidor y pregones, id. 3.—Acomodador y porter, id. 3.—Crosa, id. 4.—Transports del tramvia, id. 4·40.—Mosso, id. 3.—Gastos indispensables de begudas, id. 3.—Diligencia en tartana, id. 9.—Gastos de Actriu y Galán, id. 5.—Exemplars y paper impresos, id. 7·25.—Prospectes y localitats, id. 6.—Total 264·80.

RESUM

Ingressos. Taquillas, ptas. 320.—Safata, id. 43·80.—Total, 363·80.—Gastos teatrals, id. 264·80.—Restan á favor dels pobres, id. 99·65.

—Caritat feta, id. 20.—Quedan á repartir, id. 79·65.

Lo Taquiller, *Jaume Plaja*.—Per los aficionats, *Joan Margarit*.

En la sessió que celebrá nostre Ajuntament el dimecres passat, se doná compte de la circular de la Diputació provincial qu' en altre lloc insertem.

S' aplaudí la idea y no va pendre's acort definitiu sobre 'l particular, primerament per considerar curt el temps que se senyala pera emetre informe, y ademés per creure de son deber abans de ferho, consultar la opinió dels contribuyents, que son els aquí principalment ha d' afectar el concert econòmich.

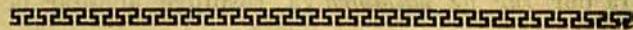
En la mateixa sessió se tractá novament del assumpto de la llum elèctrica, poguentse donar la seguritat de que próximament se firmarà 'l contracte ab la societat Gallart, Ubach y Campderà, que es la que obté la concessió per part del Ajuntament.

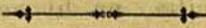
S' estan portant ab molta activitat els treballs pera la construcció de un nou *matadero*, quin expedient está tramitantse y no tardará molt temps sense que 's porti á la aprobació de la Superioritat.

Tenim notícia de que l' Ajuntament solicita de l' Autoritat Competent el permís necessari pera trasladar al nou cementiri las despulles dels cadavres existents en l' autich, que portin cinc anys d' enterrament.

Regionals

Com s' haurán enterat els nostres llegidors, la Companyia arrendataria dels efectes timbrats ha promogut un conflicte ab la pretensió de volguer per sa propia voluntat destruir la situació especial en que 's troba La Vall d' Aran.

En la referida comarca, per las condicions

en que 's troba, no regeix la lley del Timbre. Cap govern s' ha atrevit á modificar aquest estat: més la Companyia s' ha considerat ab més poder què cap govern: veritat es que conta ab l' apoyo del Ministre d' Hisenda.

En quin pays se veu que una societat particular se cregui ab més facultats que l' estat?

UN BON JAN

En Jan era un bon *idem*, un d' aquells tipos dels que 's diu que may han trencant cap plat ni cap olla. Fill d' un pagés acomodat, no va tenir en sa vida altres mal-de-caps que procurar que 'ls terrenos donguéssin tot lo profit possible.

Però está de Deu que las bonas intencions del home no produheixin may los seus efectes cuan s' hi oposa la fatalitat ó la casualitat; (dígali H).

Veus aquí, donchs, que 'n Jan, trevallador de la terra, virtuós, (si es que hi ha virtuosos entre 'ls que treballan la terra) va tenir la mala sort d' enamorarse de la Cecilia. Era aquesta una noya, filla d' uns masovers vehíns d' en Jan, la que desde sa més tendre joventut tenia lo que nosaltres en dihem 'ls pardalets al cap.

Havia festejat al heréu del más Congre, á n' en Sisó de ca 'la Tuyetas, al gran de l' Abdón, etc. etc.

Segóns se mormolava pe 'l vehinat, á cap d' aquests podía negársoli res. Veus aquí, donchs, que al presentarse en Jan ab las bonas intencions qu' ell portava y veyent ella que si no aprofitava aquesta ocasió quedaría tal vegada per fer de manobre va resoldre acceptar la ma que li oferia en Jan ¡per forsa!

El nostre protagonista creyentse ditxós al possehir á la Cecilia, no hi veya de cap ull, considerant que anava á ser duenyo de la més hermosa y rica pubilla de tots los encontórns de Vilapelada.

Pero ¡lo que son las cosas! En Jan va casarse.

De l' àpat que 's va fer se 'n va parlar vuyt días abáns y quinze días després, segóns va dir

'l farmacéutich. ¡Tantas váren ser las purgas que va despatxar! La Cecilia, com ja he dit abáns, era guapa y pubilla; però (ja hi ha un però) alló de l' hereu del más Congre y d' en etc. etc., no podia empassarsho en Jan desd' que ho sapigué; però que la veritat sigui dita, de las faltas dels promesos els marits en van geperuts.

Aquell idili, aquella ilusió que s' havia forjat en Jan cuan festejava á la Cecilia, quedà desvanescut al sapiguer els tractes que havia tingut ab l' hereu etc.

—De modo, vida meva, que havías estimat á l' hereu del más Congre, á n' el etc. etc...

—¡Qué vos que 't diga! cosas de la joventut, la falta d' experiencia y... la veritat: pósat al meu puesto y considera...

—No. No. De cap manera. Prefereixo esta á puesto del marit.

B. LAFI.

La Senyera

Setmanari catalá

Redacció y administració,

Carrer MAJOR, 27.—PALAMÓS

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Palamós, tres mesos	1,50 pessetas
Fora, » » »	2'00 »
Estranger y Ultramar, 1 any	12'00 »
Número solt	0'15 »

Anuncis y comunicats, á preus convinguts.

No 's tornaran 'ls originals.

Imprenta y Encuadernació DE OCTAVI VIADER

Gran assortit de llibres per el comers, Copiadors de Cartas y Telegramas.

Objectes pera escriptori de primera marca y bons preus.

Etiquetas pera mostres de taps: de cartulina blanca, á 1 pesseta 100; de cartulina alemana, á 1'50 pessetas 100; de tamanyo gran, á 3 pessetas 100; papé-tela, á 5 pessetas 100.

Capsas y sarróns pera mostres de taps, gran assortit.

DEMANAR MOSTRAS Y PREUS

J. BURELL & C^{ia}

CONSTRUCTORS

Vila y Vilá, 117---BARCELONA

Especialitat en Yachts,

Llanxes de vapor, Remolcadors, Canúas, Canots, Llanxes de Salvament, etc.

TALLER DE VELAMEN

Únich á Catalunya y á Espanya pera Yachts, tendas pera l'camp, bany, cassera, etc.

Lonas inglesas y del pais

Direcció telegràfica, «YACHTS», BARCELONA

Casa constructora del bot de salvament de Sant Feliu de Guixols.

YACHTS fets per J. Burell: **Nitetis, Atlant II, Atlant I, Niobe, Conqueridor I, Conqueridor II**, del Real Yacht Club de Barcelona.

ATLANT II guanyador del primer premi de la seua serie en las últimas regatas de Cete.

MIGUEL CARDONA

ANTIGUO CONSTRUCTOR NAVAL

NACIONAL, 68 BARCELONETA.

Especialidad en YACHTS y toda clase de embarcaciones de recreo. Barcos de tráfico, pesca, vaporcitos de madera y hierro en clase de remolcadores, barcas de carga etc. etc.

Iniciador y fundador de los CLUBS de Barcelona.

YACHTS existentes en Barcelona, construídos en los talleres de su propiedad, **Conqueridor I, Atlant I, Conqueridor II, Nitetis** etc. etc. lo que puedo acreditar con documentos oficiales que obran en mi poder.

CANOAS remeras, **Leonor, Covadonga, Atlantida, Condal** etc. Todas éstas, tanto de remo como de vela, acreditan por su buen nombre varios primeros premios obtenidos.

BOTES de Salvamento construídos con las mejores condiciones. **Bote de Torrevieja, Villanueva y Geltrú, Mataró, Cabo de Palos** etc. por cuenta de la Sociedad central y donativos particulares con el precio más ventajoso de los existentes hasta la fecha.

SASTRERIA
Las dos Américas
 DE
JOAQUIM DAURA
 13, Unió, 13
Barcelona

Elegancia en lo tall, confecció perfecta preus mòdichs.

Gran y variat assortit en novetats del país y extrangeras.

Totas las temporadas visita 'ls pobles de **Palamós, Sant Feliu de Guixols** y **Palafrugell** ab un grandíos mostruari.

C. Serrano y C.ª

JEREZ DE LA FRONTERA

Culliters, magatzemistas y extractors de **vins de Jerez, Málaga, San Lúcar, Madeira y Porto.**

Representant á Palamós

MIQUEL PALET Y BOIX,

qui admet demandas al por mayor y menor, á preu limitats.

LLIBRERIA Y CENTRE DE SUSCRIPCIONS

DE

Salvador Plaja Villena
 Palamós.

Se serveixen tota mena d'obras á la bestreta y á plassos.

Xarop de hipofosfits GIMBERNAT

El millor de 'ls tonich reconstituyents que 's coneixeu.
 Cura la anèmia, clorosis, tristerisme, insomni.

Frasch 10 rals.

Farmacia del autor, Conde del Asalto, 14
 BARCELONA.

ESTABLIMENT DE FLORICULTURA Y ARBORICULTURA,
 PREMIAT EN VARIAS EXPOSICIÓNIS,

— DE —

Ricardo Mont y Lluís M. Jordi.

Carrer del Ensanche y Carretera de Gerona.—**Palamós.**

Vendas de arbustos de fulla perenne y caduca, arbres d'ombra y de adorno, y fruyters de tota classe.

Especialitat en la confecció de rams artistichs.

Aquest establiment s'encarrega de la plantació de parchs y jardíns. Per un preu molt mòdich, se fá cárrech també del cuidado dels mateixos, com també de la conservació dels arbustos y plantas de saló.

La casa garantisa sos productes.

Se retornará l'valor de les plantas que no reunescan les condicions que s'hagin establert al efectuarse la venda.

Estampa d'en Octavi Viader.—Sant Feliu de Guixols.